

opusdei.org

Què és una Administració a l'Opus Dei?

Silvia Paternó és administradora d'un Centre de l'Opus Dei. Llicenciada en Administració d'Empreses de Serveis i Institucions, gestiona les tasques domèstiques d'una casa on viuen 35 persones.

28/07/2008

L'administració als centres de l'Opus Dei -que són sempre llars cristianes: residències d'estudiants, de

professionals, de treballadors, etc.- s'ocupa de la gestió domèstica, com en qualsevol família, i atén els serveis de manutenció i neteja de la casa, cuina i roba.

En aquestes residències grans, l'administració és un centre annex - independent- amb locals adequats a la feina que es realitza, amb una zona d'habitatge per a les persones que la duen a terme.

Aquesta feina facilita -més encara: possibilita- tota la tasca apostòlica de l'Opus Dei, i es converteix així -com deia sant Josepmaria- en l'apostolat dels apostolats.

Silvia Paternó dirigeix una administració que atén diàriament 35 persones. Anteriorment va formar part de l'equip directiu de Villa Sacchetti, administració de la seu central de l'Opus Dei a Roma, on viuen i treballen les persones que

col·laboren amb el Prelat en el govern pastoral de l'Opus Dei.

“Però també he administrat centres més petits a Argentina –explica la Silvia-. En realitat el treball és el mateix: es tracta d’atendre allò que es coneix en l’àmbit professional com serveis de base, adaptant-se a la realitat de les persones que viuen al centre administrat: joves o menys joves, dones o homes, persones que han de seguir un règim especial... i de la feina apostòlica que es duu a terme”.

Quina preparació professional té?

Vaig estudiar Administració d’empreses de Serveis i Institucions. Després he anat completant la formació amb seminaris i cursos diversos sobre Gestió, Direcció, Recursos Humans i alguns cursos específics sobre els serveis en què treballa habitualment: Aliments,

Manteniment de l'habitatge,
Bugaderia, Housekeeping.

Estic convençuda que, com deia sant Josepmaria, la formació no acaba mai. És important mantenir encesa la il·lusió professional que et permet realitzar un servei cada vegada millor. L'atenció de la gestió domèstica necessita -com qualsevol treball que es vol santificar- una veritable preparació professional.

Sempre em vaig sentir inclinada cap aquest tipus d'activitats. La veritat és que mai vaig tenir dubtes sobre la meva vocació professional. Aquests 25 anys de treball m'han donat, gràcies a Déu, moltíssimes satisfaccions encara que també -no ho nego- alguns mal de caps...

Quin pla de treball segueix habitualment?

Encara que part de la feina diària - com per a la majoria de les persones-

és atendre imprevistos, el treball de l'administració no s'improvisa, s'organitza. Es planeja amb temps suficient, perquè les coses vagin sortint amb una certa tranquil·litat i ordre. El que es realitza diàriament funciona en la mesura en què s'ha organitzat amb anterioritat.

Cada dia es netegen les diferents zones de la casa amb un horari fix per començar i acabar. Després hi ha un temps de treball en les distintes àrees: cuina, menjadors, bugaderia. Se segueix el pla setmanal o mensual establert per a cada zona amb les particularitats d'aquest dia, per exemple: proveïdors que vindran, entrega de llençols i tovalloles o roba personal, alguna celebració que implica un menú especial, una neteja extraordinària.

En reunions periòdiques es revisa la marxa dels treballs, se solucionen possibles necessitats que sorgeixen i

s'estudien els suggeriments que es fan per millorar cada servei.

A més a més està el que anomeno “temps d'escriptori”, fonamental per plasmar el que deia al principi. En aquestes hores estudio un quadre d'organització, confecciono els menús del mes següent, faig la llista de compres, preparo un pressupost, atenc les persones que volen plantejar algun afer, i un llarg etc., que endevinarà qualsevol dona que es dediqui a les tasques de la llar.

Compten amb personal especialitzat?

Sí, generalment es compta amb personal especialitzat en les distintes àrees, però també part del treball és la seva formació; per exemple, hi ha gent jove que vol capacitar-se per aquesta professió. És important aprendre a ensenyar, transmetre l'experiència de manera enriquidora per als qui s'incorporen a l'equip.

Quines qualitats calen per exercir aquest treball?

És una pregunta bastant difícil de respondre en poques paraules. En primer lloc penso que has d'entendre i estimar el que significa atendre una casa, fer una llar, tenir un gran amor a aquests treballs. Després, elegir-lo com vocació professional, amb la dedicació i preparació necessàries perquè penses que tens aptituds, t'agrada i, com qualsevol altre treball, el veus com una manera de servir als altres.

Descendint a detalls més concrets -a més dels coneixements tècnics específics-, entre les aptituds personals subratllaria la necessitat de tenir visió de conjunt per portar el pols de la marxa de tots els serveis, l'amor pel concret, el saber treballar en equip i saber delegar, “fer fer” com deia sant Josepmaria, amb confiança en les persones. També em

sembla important tenir bon gust i sentit estètic: la bellesa és important per al bon viure.

A més a més destacaria certa inclinació natural per l'ordre, i saber valorar l'experiència rebuda i una mentalitat oberta i flexible davant canvis i situacions noves.

Lògicament, ningú neix sabent-ho tot. Repeteixo, em sembla molt important mantenir viu l'afany d'aprendre i millorar.

No seria preferible que les persones de la casa, residents, dediquessin més temps a aquests treballs i així també es necessitaria menys personal a l'administració?

Els qui viuen al centre administrat, com en qualsevulla llar, col·laboren - guardant una total separació i independència-, de forma activa. Respecten l'horari d'àpats, entreguen la roba per rentar el dia establert,

procuren deixar les habitacions en ordre i ventilades abans que passi l'equip de neteja, avisen amb anticipació de les coses extraordinàries que pugui haver a la setmana. Totes aquestes coses, encara que semblin detalls corrents i diaris, faciliten molt el treball.

D'altra banda, l'atenció i manteniment dels centres de l'Opus Dei que, per la feina apostòlica que es desenvolupa en cadascú, solen ser més aviat grans, suposa també molts altres treballs, atencions i arranjaments de què s'encarreguen els residents.

L'administració als centres fa possible que es pugui atendre diàriament -a més del propi treball professional- les activitats de formació cristiana i l'atenció de les feines apostòliques de l'Opus Dei.

A més a més, penso que aquest treball té una repercussió social

important: una casa cuidada, un ambient net i alegre, una àpat calent quan fa fred (i viceversa) s'agraeix, però alhora és exigent: la neteja crida la neteja, el servei a la puntualitat...; i com és alguna cosa bona, gairebé sense adonar-te, portes aquest ambient al teu lloc de treball, als espais públics, a les reunions amb les teves amistats; i es facilita la convivència, tot es fa més amable: és a dir, donem la nostra aportació al creixement de la vida familiar, contribuint a la unitat en una societat que ben sovint dóna senyals de disgregació.

I és rendible?

La rendibilitat no és un criteri unívoc, ja que entren moltes variables difícils de comptabilitzar amb la mateixa mesura. Hi ha moltes coses que potser semblen poc rendibles parlant en termes econòmics, però que tenen una gran

eficàcia humana i sobrenatural. Si em permet, jo li preguntaria: quant n'és de rendible el treball d'una mare, en l'educació dels seus fills o quan vetlla un malalt? Em sembla que són aspectes impagables i d'un valor essencial per a la societat.

D'altra banda, sens dubte, una atenció professional d'aquests serveis, tenint en compte el pressupost de qualsevol casa per a necessitats d'alimentació, roba, etc., genera un aprofitament racional dels recursos, s'eviten moltes despeses, per exemple de productes o serveis cars que moltes vegades cal pagar per falta de temps (precuinats, tintoreria, una quantitat més gran de roba o productes de neteja), s'amortitzen les coses fins al final, conservant-les en bon estat, es reciclen, etc.

Alhora, sostinc que aquesta professió -que és de gran altura- ha d'estar ben

retribuïda i ben considerada en la societat.

És de l'opinió que les dones tenen més aptituds, parlant en línies generals, que els homes per atendre les labors de la casa?

Per descomptat que sí, i això no va en detriment de ningú, encara que també sigui cert que -en l'actualitat- els homes col·laboren més en les tasques de la casa, pel fet que moltes dones treballen fora. I això em sembla un fet positiu.

El paper de la dona és insubstituïble, perquè, per naturalesa, té unes qualitats que la fan capaç de donar vida a la humanitat i donar humanitat a la vida, com algú ha sintetitzat el pensament de Joan Pau II en *Mulieris Dignitatem*. Està en els seus mans el fer-les fructificar.

Són de l'Opus Dei totes les persones que treballen en l'administració dels centres de l'Opus Dei?

No. Depèn dels centres, dels països, etc. Ordinàriament el treball i els serveis estan dirigits per gent de l'Opus Dei que té aquesta professió: generalment, per la seva major disponibilitat, per numeràries i numeràries auxiliars; però també en cases de convivències i alguns centres aquesta tasca la realitzen altres persones que no són de l'Opus Dei.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/que-es-una-
administracio-a-lopus-dei/](https://opusdei.org/ca-ad/article/que-es-una-administracio-a-lopus-dei/) (20/04/2025)